

De eerste keer dat Lilian Gijsbers een lichtgevend figuur naast haar bed ziet staan, wordt ze overweldigd door zijn aanwezigheid en vraagt ze aan de verschijning later in haar leven terug te keren. Dat gebeurt en deze ontmoetingen maken een diepe indruk op Lilian, evenals de contacten met onder andere Jezus en Einstein. **TEKST EN PORTRETFOTO: ARTHUR SCHROER**

'Ik zweefde bo

'De figuur was doorschijnend en zijn aanwezigheid overweldigend. Hij torende hoog boven me uit'

Lin de Noord-Brabantse gemeente Uden ontmoet ik Lilian Gijsbers (39) in haar praktijk. We komen al snel aan de praat over hoe Lilian in het leven staat en wat haar ertoe gebracht heeft om haar ervaringen met anderen te delen in de vorm van de door haar geschreven roman *Moira een hemels sprookje*. De hoofdpersoon begeeft zich op een spirituele zoektocht. Het verhaal is mede gebaseerd op Lilians eigen ervaringen, waaronder de ontmoeting middenin de nacht met een lichtgevend figuur...

BAL VAN LICHT

"Nooit eerder was ik wakker geworden met dit gevoel. Ik was wat versuft, wat was dit voor een sensatie? Er stond een lichtgevend figuur naast mijn bed. Het duurde een tijdje voordat ik besepte dat dit geen gewoon mens was. De figuur was doorschijnend en de aanwezigheid was overweldigend. Een warme gloed trok door mijn lichaam. Het voelde bijna als een droom, maar het werd mij steeds duidelijker dat er zich iets heel anders voordeed. Ik was overgeleverd aan een natuurlijk proces, dat ik niet kon omkeren. Er kwam een witte gloed uit de verschijning, dat als een baken van licht de kamer van het duister ontdeed. Was het een man? Een vrouw? Ik kon het geslacht niet vaststellen. De figuur torende hoog boven me uit en keek me rustig aan. Een stem vulde de stille ruimte tussen ons. De woorden waren geladen met een bijzondere energie, die geen twijfel liet over de intentie en de zuiverheid van de persoon die de woorden tot mij sprak. Vreemd genoeg herkende ik deze manier van communiceren uit een ver verleden en als vanzelf gaf ik antwoord op dezelfde manier. 'Je maakt me bang met je verschijning. Wie ben je en wat kom je doen?' De

stralende figuur raakte me met zijn rust, maar de uitnodiging was verontrustend: 'Ik kom je halen voor een bezoek. Je mag met me mee als je wilt.' Tijd om na te denken had ik niet. Het voelde als een thuiskomen in mezelf en voor ik besepte wat er gebeurde, zweefde ik door mijn eigen kamer. Ik zag mijn lichaam op bed liggen en begreep opeens dat ik ook zonder lichaam nog altijd mezelf was. Mijn levensenergie bruipte. Het voelde alsof mijn persoonlijkheid nu puurder en zuiverder was en opging in een wervelende bal van licht. Mijn lichaam had geen tastbare vorm. Als je een hand door me heen had gestoken, dan zou deze dwars door mijn lichaam gaan. Vele vragen gonsden door mijn hoofd. 'Mee waar naartoe? Wat overkomt me? Hoe is dit mogelijk? Droom ik of is dit echt?' Zonder dat mijn lippen bewogen, sprak ik in mijn hoofd de bijzondere verschijning toe: 'Ik ben er nog niet klaar voor. Je mag terugkomen als ik kinderen heb. Nu is het te vroeg.' Prompt werd ik weer terug in mijn lichaam gezogen en was de figuur verdwenen."

ONBEWUSTE WOLK

Lilian blikt verder terug op deze bijzondere ervaring: "Het was alsof er niets was gebeurd, hoewel de ervaring toch zo intens was geweest. Er ging een licht gevoel van spijt door me heen. Ik had misschien wel iets gemist, waar ik nooit een nieuwe kans voor zou krijgen. Het gevoel van loskomen uit mijn lichaam zou ik nooit meer vergeten. Het was zo uniek. Zo intens. Ik was dankbaar. Het was geen droom geweest, daar was ik zeker van. Ik mijmerde nog na over wat me was overkomen. Hoe kwam ik erbij om te zeggen dat ik nu niet mee kon gaan? Dat het pas kon als ik kinderen had? Er was nog helemaal geen sprake van kinderen. Ik zat nog op school en een stabiele relatie om kinderen te krijgen was er toen niet. Had ik in mijn eigen

ven mijn bed

toekomst gekeken? Heel vaag kon ik nog toegang krijgen tot het gevoel van die pure aanwezigheid, die ik was toen ik mijn lichaam op bed zag liggen. Toen ik buiten mijn lichaam trad, was alles duidelijker. Ik was me er intens bewust van geweest dat ik nooit kon sterven en dat mijn levensenergie oneindig is. Dit besef was groots. Weer voelde ik die spijt opborrelen. Had ik het goed gedaan? Langzaam veranderde mijn energie. Ik werd overmeesterd door een intense rust die van binnenuit kwam. Ik viel uiteindelijk in een droomloze slaap. De slaap nam de kracht van de ontmoeting verder weg en de volgende morgen leek het zelfs alsof de ervaring van die nacht een verre herinnering was. Het voelde alsof er niets was gebeurd. Met de dagen zakte het verder weg en uiteindelijk dacht ik er helemaal niet meer aan. Alsof de ontmoeting weg was gezonken in een onbewuste wolk, ergens in mijn lichaam naar een slapend plekje waar ik nooit kwam...”

VERLIEFD OP TRANCE

Lilian had aan de verschijning gevraagd terug te komen en dat gebeurde vele jaren later. “Ik lag in bed en zag dat deze gedaante anders was dan andere verschijningen die ik wel vaker zag. Normaal gesproken hebben overledenen een diffuus licht – als een schemerlamp – om zich heen hangen, maar deze had een enorme bak licht bij zich! Het was zo fel dat mijn hele kamer verlicht was. Mijn energie werd omhoog gehaald en ik kwam in een andere staat van bewustzijn terecht. Op dat moment wilde ik meegaan, maar ik wist niet wat het op zou leveren. Ik dacht dat ik doodging. Onbewust nam ik afscheid van mijn man die naast me lag te slapen en de kat die aan mijn voeten lag. Ik vertrouwde erop dat dit het juiste was om te doen, omdat ik zoveel liefde voelde. Ik ging uit mijn lijf en

hing in een hoek van de kamer. Ik zweefde en alle emoties vielen weg. Je hebt geen herinnering aan het verleden, heden en toekomst, want alles is in het nu. Er zijn geen opgekropte emoties en dat maakt de manier van voelen anders. Als wij nu iets voelen, dan is het vaak gerelateerd aan een herinnering. Maar dat heb je dan niet. Je voelt puur wat er op dat moment gebeurt. Ik vond dat zeer uniek. Die verschijning zei tegen mij dat we allemaal op aarde zijn om te leren. Ik kreeg informatie van overleden mensen die mij antwoorden gaven. Zo ontmoette ik Jezus, terwijl ik daar niet echt een band mee dacht te hebben. Hij stond voor me en zijn energie smolt samen met mijn energie. Alsof je de geschiedenis kan zien door de ogen van de ander en je het zelf meemaakt. Het is bijna niet te bevatten. Ik kreeg door hoe Jezus als mens was en wat hij heeft beleefd. In korte tijd kwam er veel informatie binnen en dat was zeer intrigerend. Daarna stond ik in contact met Einstein. Hij vertelde mij dat tijd een illusie is, iets wat op aarde alleen maar bestaat als methode om te kunnen leren. In de universele wereld zijn tijd en ruimte één, net zoals alles daar één is. Deze en andere ervaringen waren zo bijzonder dat ik sindsdien verliefd ben geworden op verschillende ▶

Speciale aanbieding

Beleef de avonturen van de hoofdpersoon uit het boek *Moira een hemels sprookje* in de jungle van Suriname. Ga één week onder leiding van Lilian Gijsbers de natuur in en ervaar een trance, onderga een healing en ontdek paranormale mogelijkheden in jezelf. De reis kost € 2.950,00 inclusief vlucht, overnachtingen en begeleiding. Als ParaVisie-lezer ontvangt je bij deelname vooraf een persoonlijk consult en het boek met een totale waarde van € 89,95. Meer informatie vind je op www.paravisie.nl

vormen van trance. Als je op aards niveau in trance bent, ervaar je bijna wat ik meemaakte tijdens mijn uittreding. Als je in groepsverband in trance gaat, is dat makkelijker. Dat komt omdat je door de gezamenlijke energie dieper wegzakt, net zoals mediteren in groepsverband vaak beter lukt dan wanneer je het thuis alleen doet. Ik voel me bevoorrecht dat ik groepen hierin mag begeleiden.”

RIJDEN OP OLIFANT

Als kind voelde Lilian zich vaak onbegrepen met betrekking tot de paranormale ervaringen die ze had. “Ik had er moeite mee dat ik niet vrijuit kon praten over zaken die ik voorvoelde en die altijd uitkwamen. Ik zag toen al verschijningen en mensfiguren waar ik mee sprak. Voor mij was dat heel natuurlijk. Zo was de voor mijn geboorte overleden oma altijd bij mij. Ik zag haar zitten op de gordijnrails bij het raam en bedacht me dat dit raar was, omdat ze daar niet tussen paste. Soms stond ze naast mijn bed en hadden we gesprekjes over van alles en nog wat, waar een oma het normaal gesproken ook met haar kleinkind over heeft. Zij steunde mij bij tentamens en dergelijke. Ik heb het een paar keer aangekaart bij mijn moeder, maar zij gaf aan dat het fantasie betrof. Maar voor mij was het werkelijkheid. Ik wilde niet dat mijn kinderen ook een dergelijke reactie van hun ouders zouden krijgen. Mijn dochter vertelde een keer dat er een olifant naast haar bed stond, die zand wilde blazen. Ik toonde interesse en sprak er met haar over. Mijn dochter gaf aan dat ze die olifant kende en dat ze er vroeger altijd op ging rijden. Ze zat dan op hem en als ze het eng vond, dan zette papa iemand achter haar. ‘Was dat dan onze papa?’, vroeg ik haar. Nee, het was een andere papa. Ik ging er heel normaal mee om, in tegenstelling tot hoe mijn moeder destijds op mijn verhalen reageerde. Ik heb het er in eerste instantie wel moeilijk mee gehad dat mijn dochter vergelijkbare ervaringen heeft als ik in mijn jeugd had, maar desalniettemin reageer ik heel normaal op haar verhalen. Zelf heb ik ook herinneringen aan vorige levens. Zo heb ik mezelf zien wonen in een hutje. En ik was ooit een man op een paard die tijdens een oorlog een

Hoe de hoofdpersoon uit *Moira een hemels sprookje* haar vorige leven beleeft, lees je op www.paravisie.nl

▼ Lilian Gijsbers

groep mensen moest aanvoeren. Ik reed voorop met een zwaard en sneuvelde. Ik heb dat moment echt gevoeld en kreeg er een sterk schuldgevoel bij, omdat het een nederlaag betrof waarbij veel mannen zijn gesneuveld. Het is een stukje regressietherapie dat dan plaatsvindt.”

GEEN BEWIJZEN

Lilian wordt begeleid door verschillende gidsen. “Ik noem ze mijn spirituele vrienden. De Jezus-figuur komt nog geregeld terug, maar van mijn overleden oma heb ik rond mijn achttiende afscheid genomen. Zij wilde dat ik heel jong moeder werd, maar dat zag ik niet zitten. Ik heb tevens het gevoel dat er een gids bij mij is met een Aziatisch uiterlijk met de naam Hematu. Toch ben ik er niet bewust mee bezig wie mij precies begeleidt tijdens sessies. Inmiddels is het voor mij een missie om mensen het paranormale in hun leven te laten accepteren. Via het geven van cursussen en consulten sta ik mensen bij. Ik ga daarbij wel iets anders te werk dan de meeste mediums, die graag eerst bewijzen leveren dat er een contact met een overledene is. Ik wil dat de persoon tegenover me zelf ervaart dat er een overleden dierbare bij het consult aanwezig is. Sommige mensen zien het en anderen voelen het. Ik hoef dan niets meer te bewijzen, want de overledene communiceert vaak rechtstreeks met de nabestaande zelf. Zo werkt het ook met klachten die gerelateerd kunnen zijn aan vorige levens. Als iemand bijvoorbeeld met keelpijn komt, dan kan hij of zij zichzelf in een vorig leven aan een strop zien hangen, waar de keelpijn door wordt verkaart. Ik vertel niet dat je aan een strop hebt gehangen, daar dien je je zelf bewust van te worden. Ik kan je er wel bij begeleiden. Ik leg de gedachte dat ik dus iets moet bewijzen naast me neer, terwijl veel mediumopleidingen zich daar sterk op richten. Ik heb wel diverse opleidingen in Nederland en Engeland gevolgd, waarbij je eerst drie bewijzen moet noemen om aan te geven dat er een daadwerkelijk contact met een overledene is. Maar ik zorg er liever voor dat jij de overledene zelf ziet of voelt. Dat is voor mij het ware mediumschap!” ■